

కథా కౌముది

గ్రాండ్ స్లామ్

ఉణుదుర్తి శ్రీనివాసు

"టూ స్పేడ్స్"--- ప్రభు, అలవాటు ప్రకారం... ఫోర్సింగ్ బిడ్!! నా దగ్గర పాయింట్లున్నా లేకపోయినా రెస్పాన్స్ వ్యాళి, లేక పోతే పోష్టు ప్లే ఎనాలిసిస్ లో యుద్ధం తప్పదు. నేను నార్, ప్రభు సౌత్. ఎర్రగా నల్లగా కొంచెం కార్డులెంగ్తు కనిపిస్తే చాలు ఉద్దేశపడిపోతాడు. ఈష్టు సుబ్బారావు బ్లాంక్ ఫేసుతో "పాస్". తొణకడు మొఖంలో ఫీలింగ్సు తెలియవు, పోకర్ ఫేసు. మూడు ముక్కలాటలో బాగా రాణించును. బాగా ఆలోచించి గాని యే పనీ చెయ్యదు, అఖరికి మందు కొట్టడంలో కూడా!! ఆలోచించి ఆలోచించి ఓ సిప్పు తీసుకుంటాడు. ఈ అయిదారు సంవత్సరాలలో మా సెకండు రౌండుకెప్పుడూ వెనకే ఉంటాడు.

నా మటుకు నేను కన్సర్వేటివ్ బిడ్డర్నే .

ఎనస్తటిస్ట్ యెప్పుడూ సేఫ్టీ ఫస్ట్ పద్ధతే, పేషంటుని ప్రాణాలతో బయట పడేయాలి. అదే ఫస్ట్ ప్రయారిటీ. ప్రభు టూ స్పేడ్స్.... కనీసం పంతామ్మిది హైకార్డు పాయింట్స్ విత్ అయిదు స్పేడు కార్డ్స్.

నా దగ్గర రెండు స్పేడు బిట్ కార్డ్స్, ఓ క్లబ్బు జాకీ , ఓ రాణీన్నూ.....

డినయాలైనా ఇవ్వాలి. "నో ట్రంప్...". అర్థం చేసుకున్నాడు.

మధ్యన వెష్టు కులకర్ణి "డబుల్". మహా దిట్టవైన వాడు పైకి తేలడు.

త్రీ స్పేడ్స్ డబుల్స్ దగ్గర సెటిలయ్యాం. ఆటమొదలయ్యింది.....వన్ ఓ.టి...బోణీ బాగానే వుంది రబ్బరు మాదే.

నా భార్య, పిల్లల దగ్గరకెళ్ళడంతో నేనొక్కడే వున్నాను. శనివారం, వీకెండు కావడంతో డిన్నర్ విత్ డ్రింక్సు. అడ్డా మా ఇల్లే !!!

ప్రభు, సుబ్బారావు, కులకర్ణి. నలుగురం మధ్యవయస్కులం. బ్రిడ్జి, లిక్కరు, సాహిత్యం, పాత హిందీ సినిమా పాటలు, ముఖ్యంగా సైగల్....కామన్ ఇంట్రెస్టు. అంతో, యంతో మంచి ఉద్యోగాలు. మంచి సంపాదననా డాక్టరు పొజిషన్ కొంచెం పైమెట్టయినా తక్కిన వాళ్ళతో కంపాటిబిలిటీ బాగానే వుంది. సుబ్బారావు ఆడిటరు, కులకర్ణి సైంటిస్టు, ప్రభు మెకానికల్ యింజనీరు. నెలకోసారి గెట్టుగెదర్. డిన్నర్ అండ్ బ్రిడ్జి . నో స్టేక్స్.

డింక్స్....? ప్రొవైడెడ్... అడ్డా దొరకాలి, లేపోతే ఓన్లీ బ్రిడ్జి అండ్ డిన్నర్ .

అవేళ వేగరంగానే, సాయంత్రం ఏడున్నరకే మా పూజ మొదలు పెట్టేశాం. వంటవాడు రొట్టెలు చేసేసి హాట్ కేసులో పెట్టేశాడు. కూరేంచేసాడో.. తిన్నప్పుడు తెలుస్తుంది.. నేను చెప్పకుండానే సొంత తెలివితో పకోడీలు, అప్పడాలూ వేయించి, కొంచెం జీడిపప్పు కూడా రెడీ చేసేశాడు, సారు ఒక్కరే వున్నారు, అమ్మగారు పూళ్ళోలేరు, పైగా శనివారం ...కార్యక్రమం వాడికి బాగా తెలుసు.

బ్రిడ్జి ఆడుతున్నానే, కానీ ఆట మీద దృష్టి కుదరటం లేదు.

సైకియాట్రీస్టవ్వదామనుకొన్నఎనస్థటిప్పని...యివాళ థియేటర్లో స్క్రిప్ట్ పెర్సనాలిటీస్ గురించి టాపిక్ వచ్చింది. రెచ్చిపోయాను ప్రతి మనిషికి రెండుపార్శ్వాలుంటాయ్.

పైకి కనిపించేదొకటి,లోపలుకోటి. బొమ్మాబొరుసూలాగ. ఏది ఎప్పుడు పై చెయ్యిగా ఉంటుందో, మనిషి తనకు తెలియకుండానే తన వ్యక్తిత్వాన్ని దాంతో ముడి పెట్టుకుంటాడు.

ఆ వ్యక్తిత్వం పైచెయ్యి ఉన్నంతకాలం అదే బహిర్గతమౌతూ వుంటుంది. ఆబ్యెషన్ల ప్రతిబింబిస్తుంది. కొంతమంది తమ ఊహాజనితమైన వ్యక్తిత్వాన్ని ఆపాదించుకొని, దాని దామినేషన్ కి లోబడి పోయి ఆ వ్యక్తిత్వం లోనే, జీవించడానికి అలవాటు పడిపోతారు.

ఆ సంకెళ్లు విడిపించుకోవడం చాలా కష్టం ..అసాధ్యం అంటే అతిశయోక్తి కాదేమో.

పేకాట ఓ రౌండుయ్యింది. టైం టు స్టార్ట్ డ్రింక్స్. ఫస్ట్ రౌండ్ డ్రింక్స్ తేవడానికి లోపలికి వెళ్ళాను. టీచర్ విస్కీ ,సోడా, ఐసు క్యూబ్స్ ,మంచింగ్ మెటీరియల్ ...వంటవాడు రెడిగా పెట్టాడుగా...!!!.

సుబ్బారావుకి పెద్ద పెగ్గు, చిన్న సోడా ఎందుకంటే స్లోగా తాగుతాడు. హి ఈజ్ వెరీస్లో...!యునో...! బ్రిడ్జిలో కూడా స్లోవే. మాతో సమంగా కిక్కు రావాలంటే డ్రింకు స్ట్రాంగ్ గా ఉండాలి.రెండు పెగ్గులు లిమిట్ దాటడెప్పుడూ !!!

కులకర్ణి మామూలు పెగ్గే. బట్ ..నో ఐస్.. ఆన్ ద రాక్స్ ..నీట్!!! అంతా వెస్ట్రన్ కల్చర్..లిమిట్టా..?డిపెండ్స్ ఆన్ ది కంపెనీ ..?

నేనూ, సుబ్బారావు సామాన్య మానవులం..ఆమ్ ఆడ్మీ...మొదటిది ఒక లార్డ్ విత్ సోడా... ప్లెంటీ ఆఫ్ ఐస్. రెండోది స్మాల్ అండ్ సోడా అప్ టు ది బ్రిమ్ , లోడెడ్ విత్ ఐస్. మూడోదుంటే సెకండ్ రౌండ్ రిపీట్ !!

ఎవ్వళ్ళూ రెండు పెగ్గులకి మించరు,తాగి పడిపోరు....!

సుబ్బారావుడిగాడు "ఏంటి డాక్టరుగారూ మూడ్ ఆఫ్ లో వున్నట్టున్నారు,ఇప్పటి దాకా ఓకథ లేదు , ఓ జోకు లేదు...! ఏదయినా సైకాలజీప్రాబ్లమా,ఎనస్తీషియాకాంప్లికేషనా...?".

అందరికీ నా యిష్టాలు తెలుసు. సైకాలజీ అంటే నాలోని సైకియాట్రీస్ట్ గురించన్నమాట.

“అవును సుబ్బారావు ...!” ఓ గల్ఫ్ తీసుకుంటూ

“అన్నయ్య గురించి తెలుసు కదూ?!!”

“ఆ టీచరుగారేనా.... ఒక్కడే కొడుకు...?”

“యెస్ ..!! వాడి తోటే సమస్య. యేదో పనికిరాని సజ్జెక్టు, డబ్బులురాని స్పెషాలిటీ, రీసెర్చి, పొర్చుగల్లు,స్పెయినూ,లవ్వా,కులాంతర వివాహం ...చాలా క్వాలిఫికేషన్లున్నాయిలెండి. గానీ తెలివితేటలు డబ్బునివ్వవుకదా!! మన తెలివిని ఇన్వెస్టు చేయాలి, కేష్ చేసుకోవాలి. లేపోతే విపరీతమైన తెలివి వికటిస్తుంది.”

చిన్న వర్షం పెద్దదిగా మారుతోంది.

“కోటి వెదరు, యింటలెక్చువల్ కంపెనీ, కార్స్ ఆన్ ది టేబుల్ విత్ డ్రింక్ ఇన్ హౌండ్. కథకి సరిపడ్డా ఎంబియస్సు.మరి మొదలెట్టండి” అన్నాడు కులకర్ణి

సుబ్బారావింకా రెండో సిప్పు తీసుకోలేదు. సిగరెట్టు కాలూలని మహా కోరిగ్గా వుండెను, కానీ యీ మధ్య సిగరెట్టు వాసన పడటం లేదు. కిటికీ తలుపు బాగా తెరిచి తడి మట్టి వాసనని, తుప్పర్లతో కూడిన చల్లగాలిని ఎంజాయ్ చేసి, ఇంకో గల్పు ...

“వాడికి యీమధ్య సీక్రెట్ ఏజెంటుగా “రా” లోనో, మరెందులోనో వుద్యోగమయ్యింది, చాలా రోజులయి దాన్లోనేనట జాబు. ఎవళకీ చెప్పలేదు. ఆమధ్య ఎవరో వీణ్ణి వాటర్ ఫాల్స్ దగ్గర ఎటాక్ చేసి తాళ్లతో కట్టేసి పారిపోయారుట. మోటారు సైకిల్ని పెట్రోలు పోసి కాల్యేశారట. వీడెలాగో ప్రాణాలతో

బయట పడ్డాడు. ఆస్పత్రిలో ఎడ్మిటయి ఇంటికి ఫోను చేసాడు. అన్నయ్య ఫోను చేసి చెప్పాడు. దీంతో అందరికీ వర్రి, ఆందోళన, బెంగానూ!!!”
“ఇదివరకు కూడా యిలాగే ఏదో అయిందని చెప్పారే ...”

“అవును అప్పుడు వీడి వుద్యోగం గురించి నాకు తెలియదు..!!”

“సరే...ఆ సంగతి వదిలేయండి. లెట్స్ గెట్ ఆన్ విద్ గేమ్. పూజ కి విఘ్నం రాకూడదు.”

సెకండ్ రౌండ్ డ్రింక్స్.... అండ్ కార్డ్స్..... బిడ్, మళ్ళీ సౌత్స్ టర్న్ .

★★

★★

★★

★★

★★

ఆ సాయంత్రం తరువాత చాలా కాలానిగాని మేం తీరికగా కూర్చోడానికి వీలుపడ లేదు. నాలుగు నెలల పైనే!! చలికాలం, మళ్ళీ మా ఆవిడ క్రిష్టమస్ శలవలకి పిల్లల దగ్గరకు.. మళ్ళీ శనివారం సాయంత్రం...వర్షంలేదు. చలికాలం! స్వెట్టర్లు, మంకీటోపీలు, విస్కీ, చికెనూ, జీడిపప్పు.! రమ్మువుంటే బాగుంటుందని కులకర్ణి గొణిగాడు కానీ మెజారిటీ వోటు విస్కీకే .

కార్డ్స్ పంచకుండానే, “గురూగారూ. కిందటిసారి అన్నయ్యగారి అబ్బాయి గురించి చెప్పడం మధ్య లో ఆపేశారు. ఇవ్వాలి పూర్తి చేసేయండి”...ప్రభూ రిక్వెస్ట్ .మిగతా యిద్దరూ అవునవునని సపోర్టు.

వాళ్లకు తెలియదు గాని ఈ నాలుగు నెలల్లో చాలా విషయాలు జరిగాయ్. దీపుగాడేదో హడావుడి చెయ్యడం, ఆస్పత్రి, ఆందోళన, కుటుంబమందరికీ టెన్షనూను.

ఆవేశ బొంబాయిలో టెర్రరిస్టు ఎటాక్ లైవ్ టెలికాస్ట్ చూస్తున్నాం నేను, తనూ. ఫోను మోగింది

“..దీపూ!!..”

“ఏవిరోయ్!! ఎక్కడనుండి..? బావున్నావా...?” అడిగాను.

“బాగానే వున్నాను బాబాయ్. కానీ ఎక్కడున్నానో అడక్కు.. నా వుద్యోగం తెలుసు కదా !! టీవీ చూస్తూ ఉంటావ్ ...ఊహించుకో..!? పిన్ని ఎలా వుంది. ఈమారు మీ దగ్గర కనీసం రెండు రోజులైనా గడపాలి. ..బతికుంటే..!!!”

“అవేం మాటలురా! యూ ఆర్ వెల్కమ్ .రెండ్రోజులు కాపోతే నాలోజులుండు. నీ ఆరోగ్యం జాగ్రత్తనుమా ..!!”

మా యిద్దరికీ నిజంగా చాలా ఆందోళన. అన్నయ్య కి వెంటనే ఫోను చేశాను. దీపూ గురించి ఏదో యాదాలాపంగా అడిగినట్టు అడిగాను, “ఎలా వున్నాడు” అని.

తాను పెద్ద ఆందోళనపడుతున్నట్టుగా అనిపించలేదు. వదినెగారు కూడా!! మనవలు, కోడళ్ల కబుర్లు. అస్సలు ఆదుర్దా పడుతున్నట్టు అనిపించలేదు .ఓ విధంగా వాళ్లకి ఆందోళన లేకపోవడం నన్ను నిరుత్సాహపరిచింది. మంచి కబురు అంటే జెలసీ ఒక్కటే నిరుత్సాహానికి కారణం కాదు అని అవ్వాలి నాకు తెలిసింది. యితరుల విషయాల్లో కొన్ని మంచి వార్తలు కూడా నిరుత్సాహపరచడం ...వెల్! నాగరికత కాదేమో!! ఎవరైనా చనిపోయారో లేక జబ్బుగా వున్నారో అన్న వార్త ఉత్సాహం కలిగించడం..ఓ పుట్టుక ఓపెళ్ళి యింకేదేనా శుభవార్త విచారం కలిగించడం... ద్వేషాన్ని సూచిస్తుంది. ఇప్పుడు మాత్రం నా నిరుత్సాహం ద్వేషం కాదు. కుతూహలం అనొచ్చు, అన్నయ్యకి ఆందోళన ఎందుకు లేదా!!?

కాకపోతే అన్నయ్య, " నీతో ఓ ముఖ్యమైన విషయం మాట్లాడాలి, త్వరలో వస్తాను" అనడం నా కుతూహలాన్ని రెట్టించు చేసింది. తాను వచ్చినప్పుడే అడుగుదామనుకున్నాను కానీ ఒక ఆశ్చర్యకరమైన విషయం వినబోతున్నాని యే మాత్రం వూహించలేదు.

ఇంకో గల్పు తీసుకుమని నా మిత్రుల మొహాలు చూశాను. వాళ్ళు కూడా నిరుత్సాహపడ్డట్టు అనిపించింది, కొంచెం విసుగ్గా కూడా కనిపించారు. కొందరి కుతూహలాలు, ఇంకొందరికి విసుగేమో!!! అప్పటికి నా నెరేషన్ ఆపి బ్రిడ్జి లో పడ్డాం.

★★

★★

★★★

★★

ఇది జరిగి ఏడాదయింది.పండుగ వెళ్లి కనుమ నాడు అన్నయ్య వచ్చాడు. అన్నయ్య వస్తున్నాడంటే అంతా సందడే!! సవ్వలూ,జోకులూ .అవలీలగా హాస్యం,అలవోకగా నిర్వచనాలూ,రిపార్ట్లీలూ. .ఆయనొక్కడే పదిమంది పెట్టు మా ఆవిడ కూడా బావగారు వస్తున్నారంటే కొన్ని నిబంధనల్ని పక్కకు పెట్టేస్తుంది.

మధ్యాహ్నం భోజనాలప్పుడు "తమ్ముడూ సరుకుండా, తెచ్చుకోవాలా" అని సాయంత్రం కార్యక్రమం ఖరారు చేసేశాడు అన్నయ్య.

“ఎచ్చు లేదు కానీ మనిద్దరికీ సరిపోతుందిలే” అనేశాను.

ఈవూరు రాక ముందరే నేను సిగరెట్లు మానేశానని కోప్పడ్డాడు. తనొచ్చినప్పుడు మరదలు యెదురుగా ఒక్కడూ సిగరెట్లు కాల్చడం మర్యాదగా వుండదుట. అందుకని ఆయన వచ్చినప్పుడు తనని “లోన్ స్మోకర్ని” చెయ్యొద్దని వార్నింగ్ ఇచ్చాడు. ఆ విషయం ఇప్పటికీ తను దెప్పిపొడుస్తూ వుంటుంది. ఆ సమస్య లేకుండా కొత్త సంవత్సరం నాడు మళ్ళీ స్మోకింగ్ మొదలెట్టేశాను.

చీర్లు యేవీ లేకుండానే మొదలుపెట్టాం. మా ఆవిడ కూడా వేడి టామాటో సూపు పట్టుకుని కూర్చుంది.

“చెప్పు” అన్నాను.దేని గురించో మాకూ, తనకీ తెలుసు.

"అసలు దీపూ గురించి మాట్లాడదామనే యిప్పుడు రావడం" అన్నాడు సిగరెట్లూ ముట్టిస్తూ

“ఆ విషయం నేను గ్రహించాను, ఏమైనా ఎక్స్ట్రా ప్రమాదమా..?”

“ వాడిక్కాదు..మాకు..!!” అన్నాడు. నిర్ఘాంత పోయాం

"నీకు తెలుసుగా నా ఫ్రెండు చిత్రపతి ఎస్పీనుండి ఐ.జి అయ్యాడు. వాడితో చెప్పి కిందటిసారి వాటర్పాల్ దగ్గర ప్రమాదం గురించి ఎంక్వయరీ చేయించాను. అంతా వట్టి అబద్ధమని తేలింది.”

"అంటే...!?" నిజంగానే నాకు బోధపడలేదు.

మా ఆవిడ మొహం కూడా ప్రశ్నార్థకంగానే వుంది.

"అంటే యేవిటి ..? ఇంతకాలం మనందరం శుద్ధ వెరి వెధవలమయ్యాం. "

“మై గాడ్..మద్రాసులో కత్తిపోట్లూ ,కలకత్తా కిడ్నాపూ!?”

“అన్నీ కల్పితాలే”

"మరి ఆపరేషన్లూ,హాస్పిటల్ రిపోర్టులో...?”

“అన్నీ సృష్టి రా బ్రదర్...నమ్ముతున్నవాడిని యింకొంచెం సమ్మించడం కష్టం కాదు. అందులోనూ సెంటిమెంటు నమ్మకాన్ని యింకా పెంచుతుంది. అంతెందుకూ నువ్వు తాజ్ హోటల్ అట్లాక్ గురించి ఫోను చేసినప్పుడు వాడు ఊళ్ళోనే, మా దగ్గరే వున్నాడు. నువ్వో ఇడియట్ లాగ కంగారు పడిపోయావ్. మనం యెంత పూల్ అవుతే అంత ఆనందం వాడికి. తమాషా ఏవిటంటే యివన్నీఅబద్ధాలని నేను నమ్ముతున్నాను, గాని తక్కిన వాళ్ళెవ్వరూ నమ్మటం లేదు వీడి కెప్పుడు ఏమౌతుందోనని బెంగ”గాంతుక జీర పోయింది.

గ్లాసులు మళ్ళీ నింపాను.

“అన్నయ్యా నువ్వేమీ బెంగ పెట్టుకోకు. మంచి సైకియాట్రీ స్పెషలిస్టుకి చూపిద్దాం” అన్నాను,మరేమిటనాలో తెలియక !!

“అదీ అయ్యింది. ఆయనకే పారాలు చెప్పాడు వీడు. నువ్వొకసారి, వాడితో మాట్లాడి వాడి సంగతి కనుక్కో. నీ సైకియాట్రీ జ్ఞానం, ఎనస్టిషియా అనుభవం ఉపయోగ పడతాయేమో!!!”

సరేనన్నానేగాని నామీద నాకే నమ్మకం లేకుండెను .రెండు నెలల తరువాత , ఆ వూళ్ళోనే వొక పెళ్ళికి వెళ్ళవలసి వచ్చింది.

దీపూ కూడా వూళ్ళోనే వున్నాడు.మాటల సందర్భంలో వాడి వుద్యోగం, వ్యాపారం యధాలాపంగా అడిగినట్టు వాకబు చేశాను. చాలా బాగుందన్నాడు. ప్రస్తుతం కారుందిట డ్రైవరుతో సహా!!! ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు వస్తుందిట. వర్కింగవర్స్ అనీ, ఐదు నుండి తొమ్మిదీ అనీ లేదుట. వెళ్ళిన్నాడు వెళ్ళడం ..అంతా వీడిష్టం ..పనిబట్టి వుంటుందిట. కంప్యూటర్ మీదే సగం పనయిపోతుందిట .

“మరి జీతం “..?”

“దానికేం ఫరవాలేదు, ఇంత నుండి యింత లోపున మన యిష్టమొచ్చినంత యెప్పుడు కావలిస్తే అప్పుడు తీసుకోవచ్చుట”.

ఎంతో మాత్రం చెప్పలేదు. లెక్క మాత్రం ఖచ్చితంగా వుండాలిట. రసీదులూ,బిల్లులూ జాగ్రత్తగా వుంచాలిట. లావాదేవీలన్నీ కేష్ లోనేనట,టాక్సు ప్రొబ్లెమ్ లేకుండా వుండడానికి ! అంతా జేమ్ముబాండు పైలు... పిప్లలోక్కటే తక్కువ. అది కూడా తీసుకుందామనుకున్నాట్ట కానీ పర్సొనల్ యివ్వలేదుట. బతికించారనుకొన్నాను.. పిప్లలుంటే అదో ఎక్స్ట్రా డేంజరు మన పీకల మీదకి!!! మధ్యలో ప్రాయిదు ,యంగు....ఎముకల్లో జీన్సు, డి. ఎస్. ఎ. ల గురించి ముచ్చటించాడు. కులప్రవృత్తుల జీన్సు కొన్ని వందల సంవత్సరాల దాకా వుండి పోతాయిట. కార్బన్ స్టడిస్ ద్వారా ఒక మనిషి పూర్వీకులు యే వృత్తిలో వుండేవారో, యేం పనిచేసేవారో కనుక్కోవచ్చుట. రాముడి వంశస్తులు, కృష్ణుడి వంశస్తుల జాడ కూడా తీయవచ్చుట. ఎక్కడికక్కడ నాకు అవకాశం యివ్వకుండా వాడే మాట్లాడాడు. నా వుద్దేశ్యం కనిపెట్టేశాడనుకుంటాను .!!!

మొత్తానికి ఓ రెండు గంటలు వాడి మాటలు విని, మాట్లాడి(?) పట్టి చేతులతో వచ్చేశాను.

ఆ సాయంకాలం అన్నయ్య కి విషయం చెప్పి,పెళ్లి కి వెళ్లి అట్టుంచటే యిక్కడికి వచ్చేశాను.

తరువాత బేరీజు వేసి చూస్తే దీపూ మాటల్లో వాడీ,వేడీ తగ్గిందనిపించింది.

ఈ విషయాలేవీ నా మిత్రబృందానికి చెప్పలేదు. కుటుంబ విషయాలు యింకా బహిర్గతం చెయ్యాలనిపించలేదు.

పై వాళ్ళ కుటుంబ విషయాలంటే కుతూహలం వుండడం సహజం. నా బ్రీడ్జీ బృందం కూడా అలాగే. మరోసారి మా బ్రీడ్జీ బిడ్డింగు మధ్య విరామంలో, సుబ్బారావు ఆలోచనలకి ఓ రూపం వచ్చిందనుకుంటా,

“మీ అన్నయ్య గారి దీపూ విషయంలో ఆ అబ్బాయి భార్య మాట ఎక్కడా చెప్పలేదు మీరు. ఆవిడకి మీకన్నాబాగా తెలియడానికి అవకాశం వుంటుంది కదా!కొన్ని విషయాలు మంచంలోనయినా బయటపడతాయి కదా!!”

దానికి సమాధానం చెప్పకుండా దాటవేస్తాను విస్కీ గుటక వేస్తున్న మిషతో.

ఆ అనుమానం నాక్కూడా వచ్చింది. ఆ అమ్మాయిని అడిగాను కూడా .

“ఈ విషయాలు మీ యింట్లో మామ్ములేనట కదా అంకుల్”అంది. అవాక్కయ్యాను.

మా ఫేమిలీలో మత్స్యమితం (లేని) కేసులు ప్రతీ జనరేషన్ లోను ఒకటిరెండుండం నిజవేసు!! తేనెతుట్టనెందుకు కడపడమని వూరుకున్నాను. అప్పటికే నాకో అభిప్రాయం యేర్పడడం మొదలయ్యింది.

“సరేలెండి. కొన్ని కుటుంబ సమస్యలు అందరికీ చెప్పకూడదు. నేనర్థం చేసుకున్నాను, కానీ యీ కథనం మాత్రం విషాదాంతం చెయ్యకండి సుమా” అన్నాడు మా థింకర్ సుబ్బారావు

“మనకిష్టమైన వాళ్ళ జీవితాలన్నీ కథల్లాగానే వుంటాయ్, మై డియర్ సోక్రటీస్ !”

“పోతే నిజ జీవితాల్లో ఆ ట్రాజడీలకి ప్రాముఖ్యత వుండదు. నవలల్లో, కథల్లో చదువుకోడానికి బాగుంటాయి. కొంతమంది జీవితాల్లో, కొద్దిమందికి పులుస్తాపు పడేది జీవితం పూర్తయ్యాకే ! అందాకా కామాలు పెట్టుకుంటూ పోవడమేను....!”

“అంటే మీ వుద్దేశం ..?”అప్పటి దాకా కులకర్ణి ఇందులో కలుగ చేసుకోలేదు,కానీ జాగ్రత్తగానే ఫాలో అవుతున్నాడన్నమాట. నా నేరేషన్ అతనిక్కూడా కుతూహలం కలిగించిందన్నమాట.

‘మరేం... యింకో రెండు కామాలున్నాయ్.’

"జ్యోతిష్యమా!?, యింద్రజాలమా..? , సిక్కు సెన్యా!!!?"

"అవేమీ కావు. ప్యూర్ లాజిక్ ఎండ్ ఎనాలిసిస్ "

"వాడు (దీపు) ఈమధ్య చాలా మట్టుకు మారాడు . తరుచూ నాతో ఫోన్లో మాట్లాడుతున్నాడు".

రెండు జనరేషన్స్ మధ్య వారధి లాంటి వాణ్ని నేను. నాతో చనువుగా వుంటారు. డబ్బుకిబ్బంది పడుతున్నాడేమోననిపిస్తోంది. ఆ మధ్యనోసారి నాతో బీరు తాగాడు కానీ వాడి మొహం లో చిన్నబుచ్చుకుంటున్నట్టు, యిస్పిరియారిటీ కాంప్లెక్సు వున్నట్టు అనిపించింది.

"ఈ మధ్య ఉషారుగా ఉండటం లేదు బాబాయ్".

ఏంటి సంగతనడిగాను.

"యా వుద్యోగం చికాగ్గా వుంది. ఏదయినా స్థిరమైన వుద్యోగం చూసుకోవాలనిపిస్తోంది బాబాయ్" అన్నాడు.

పోస్ట్, ఇన్నాళ్ళకి వాడి నోట ఓ సెన్సిబుల్ మాట విన్నాననుకున్నాను

★★★★

★★★★

★★★★

రాత్రి తొమ్మిది దాటింది. ఎవరో వచ్చినట్టు చప్పుడయింది. వీధి తలుపు తీశాను .

" దీపూ"...వాడికి షాకులివ్వడం అలవాటు యింకా పోలేదు. .

"ఏంటి బాబాయ్, సెషన్లో వున్నట్టున్నారు .పిన్ని వూళ్ళో లేదా?!!"

"నీ అసాధ్యం బంగారంగానూ, పోల్చేశావ్!! దా...నా స్నేహితుల్ని పరిచయం చేస్తాను " .

"ప్రభు , కుల్కర్ణి , సుబ్బారావ్"

"వీడు మా అన్నయ్య కొడుకు దీపాంకర్"

" నా ..చీర్స్ " ఫార్మాలిటీసయ్యాయ్.

పరిచయాలయ్యాక "ఓ గుటకేసి శుభ్రం అయి రా! అలసట తీరుతుంది. మా కంపెనీ తో ఓ పెగ్గు వెయ్యి తరువాత కొంచెం సేపట్లో భోజనం చేద్దాం " .

"ఈ అబ్బాయి?" ముగ్గురూ కుతూహలం ఆవుకోలేకపోతున్నారు.

"నా నేరేషన్లోని హీరోయే"

"క్వయిట్ ఎ హ్యాండ్సమ్ గై " కుల్కర్ణి ,

"యస్ , ఇంటెలిజెంట్ లుక్స్... "

"కటిట్ ...యార్" సుబ్బారావ్,

"ఎవరేమనుకుంటున్నారోగానీ... హి ఏడెడ్ కిక్"

విస్కీ ప్రభావం చూపిస్తోంది. వాళ్ళని వార్స్ చేశాను వీడికి ఆవులిస్తే పేగులైఖుపెట్టే టేలంటుందని..

"కావలిస్తే పెగ్గుల్ని లెఖ్ట పెట్టుకోమను... పేగుల్ని కాదు" తన విట్టుకి తనే ఆనందిస్తున్నాడు సుబ్బారావు. ఎందుకయినా మంచిదని నాలుగు నిమ్మ బద్దలు కోసి పట్టుకొచ్చాను .., నాలిక్కి రాసుకుంటే సైకలాజికల్ గా కిక్కు తగ్గి మాట నిమ్మకంగా వస్తుంది. స్నానం పూర్తి చేసుకొని, షరాయి లాల్చీలో ..దీపూ నిజంగా హీరోలానే వున్నాడు.

"ఓ స్మూల్ విత్ సోడా చాలు బాబాయ్, ఐసుందా ..! ? ఓ నాలుగు క్యూబ్స్ పడేయ్".

ప్రస్తుతం ఆర్కియాలజీ డిపార్టుమెంటులో డెప్యూటీ డైరెక్టరుగా వున్నాడు. ఈ చుట్టుపక్కల ఎస్కవేషన్ పనులేవో వున్నాయి, ఓ వారం దాకా వుండాలిట. మా బ్రిడ్జి బృందంతో కబుర్లు మొదలుపెట్టాడు. వాడి ఫేవరేట్ సబ్జెక్టు (నాకూడా) డేనీ కెయిను "ఏలియన్స్ ఎండ్ స్టార్ వార్స్". కొన్ని వేల

సంవత్సరాల క్రితం యింకో గ్రహం నుండి గ్రహాంతర వాసులు, తాము జీవించడానికి అనుగుణంగా వుండే వాతావరణాన్ని వెతుక్కుంటూ, మన భూమి మీద వాతావరణం వాళ్ళు జీవించడానికి సరిపోతుందని నిశ్చయించి మన భూగ్రహం (ఎర్త్)మీద దిగారనీ, అప్పటికే భూమిమీద జనజీవనం వుండేదనీ, ఆ ప్రజలకి కొత్త ఆధునిక నాగరికత నేర్పించి వెళ్ళిపోయి, మళ్ళీ మళ్ళీ వచ్చి నాగరికత అభివృద్ధి చేశారనీ డేనీకైన్ మహాశయుడు కొన్ని గ్రంథాలు, ఫోటోల సహితంగా ప్రచురించాడ . ఆ థియరీని చాలామంది కొట్టిపారేశారు కానీ దాన్ని సమ్మతించాళ్ళూ వున్నారు. సమ్మతించాళ్ళలో నేను, దీపూ వున్నాం . వాళ్ళనే యిక్కడి మానవులు దేముళ్ళన్నారు. ఆ దేముళ్ళు వారి సంస్కృతి, విజ్ఞానం, సంతానం భూమి మీద వదిలి వెళ్లారు .మనం పురాణాల్లో చదివిన కర్ణుడూ, ధర్మరాజు ,పాండవులూ ఆ దేముళ్ళ సంతానమే అయ్యుండొచ్చు. కొండల మీద కోవెళ్ళు ,పిరమిడ్లు, విమానాలూ, పడవలు వాళ్ళు నేర్పించిన విజ్ఞానమే. పుష్పక విమానాలూ, విద్వంసక అణ్వాస్త్రాలూ - బ్రహ్మాస్త్రం (ఆటంబాంబు), మోహినీఅస్త్రం (టియర్ గ్యాస్), వారుణాస్త్రం,(క్లౌడ్ సీడింగ్), యింకా ఎన్నెన్నో వాళ్ళ ఇ-విజ్ఞానమేనని నేను నమ్ముతాను. ఇప్పుడు ఈ కొండలలో అలాంటివే యేవో గుర్తులు వున్నట్లు శాటిలైట్ ఫోటోల్లో తెలిసిందిట. రాముల వారి దండకారణ్యవాసంలో (రాముల వారు కూడా ఆనాటి దేవుడే) కొన్ని నాగరికతా చిహ్నాలు వెళ్లి వుండ వచ్చుట. రాములవారు, సీతాదేవి అరణ్యవాసం లో సంతానం కలుగ కుండా ఏమీ పద్ధతులు పాటించారు(?), ఈ అడవుల్లో చెట్ల చామల్లో, ఆకుల్లో,పళ్ళల్లో ఏమైనా గర్భ నిరోధక గుణాలున్నాయా?తదితర మెథడ్స్ అప్పటికే వాళ్ళకు తెలుసా?ప్రస్తుతం మా వాడి ఇంటరెస్టు. ఈ విషయాలన్నీ వీడి స్వంత థియరీ.. అఫిషియల్ డ్యూటీ మాత్రం నిజం. ఈ కబుర్లన్నీ చెప్పి నా స్నేహితుల్ని మెప్పించి బాగా ఆకట్టుకున్నాడు. డిన్నరు చేసేసి వాళ్ళు ముగ్గురూ వెళ్లిపోయారు. వాడూ, నేనూ మిగిలాం. అప్పుడు బయట పడ్డాడు.

"చాలా థాంకు బాబాయ్. నా జీవితం యిప్పుడు హాయిగా వుంది. నాలో డాక్టరు జెకిల్ పోయాడు. నౌ ఐయామ్ మైసెల్ఫ్. డ్యూయాలిటీ నుండి విడుదలయ్యాను."

"మధ్యన నాకు థాంక్స్ ఎందుకురా? నువ్వు బాగుపడ్డావ్" అన్నాను.

"నేను యిలా భయంకర మానసిక స్థితి నుండి బయటపడడానికి నీ ప్రయేయం ఎంతుండో నాకు తెలిసి పోయింది. ఆ డిస్కూని ఇంకా దాచకు. నేను హాయిగా వున్నాను. అందర్నీ హాయిగా వుంచుతున్నాను. ఓ నూతన జన్మ !"

కళ్ళమ్మట నీళ్ళు కనిపించాయి.

నాకూ కళ్ళు తడయ్యాయి. "చాలా సంతోషంరా నాన్నా..పడుకో, బాగా రాత్రయ్యింది.."

★★★★

★★

★★★★

చివరగా నా ప్రయేయమేమిటో చెప్పకపోతే కథ ముగియదు, ముడి విడదు. మన దేశం లో దేవత పూజం, దెయ్యం పట్టడం విన్నాం, వింటున్నాం. భూత వైద్యులు ఈ పూజన వాళ్ళని కొరడాలతో కొట్టడం, వేప మండలు, పొగలూ. ఈ పద్ధతుల గురించి వినడమే కానీ చూడడం తటస్థించలేదు. నమ్మకం లేక పోవడం ముఖ్య కారణం. ఆ మధ్య ఈ కార్యక్రమం చూడడం తటస్థించింది. ఎంత నమ్మకం లేకపోయినా, అసహ్యించుకున్నా, ఏదో కొంత ప్రయోజనం లేకపోతే ఈ ప్రక్రియ ఎందుకు జరుగుతోంది..? ఆలోచన మొదలయ్యింది. ఆ థియరీ బేసిన్ చేసుకుని, ఆ ప్రకారం వీడు సమ్మతున్న ఆ జేమ్సుబాండ్ పర్సనాలిటీని, వాడికి బదులు మనమే హింసించి, భయపెడితే...!!! ఓ ప్రయత్నం చెయ్యడంలో తప్పులేదనిపించింది. మా అన్నయ్య ఫ్రెండు రిటైర్డ్ ఐజీ చిత్రపతిగార్ని, ఒక సీనియర్ సైకియాట్రిస్టుని సంప్రతించి, మొదట వీణ్ణి కిడ్నాపు చేశాం. ఆ సైకియాట్రిస్టుగారి సర్నింగుహోములోనే జైలు సీను సెట్టింగు మేనేజ్ చేసి, వీడి కాళ్ళూ, చేతులూ కట్టేసి థర్డ్ డిగ్రీ, సీకెట్ సర్వీస్ ఎలా ఉంటుందో నరకం చూపించారు చిత్రపతి. ఓ లాయరు గారి సలహా మేరకు ఈ పద్ధతంతా ట్రీటుమెంట్ కోసమేనని, పేషెంట్ మంచి కోసమేనని ఒక తెలిసిన నోటరీ దగ్గర సర్టిఫికేట్ తీసుకున్నాం. మొత్తం ప్రొసీజర్ వీడియో తీసాం. ఆపని నేనే చేశాను. ఏదైనా జరగ కూడని ప్రాణాపాయం పరిస్థితి జరిగితే..నా సామగ్రి తో నేను రెడీగా వున్నాను. దెయ్యందిగింది.వాడు(దీపూ)బాగా భయపడిపోయాడు . ఆ జోలికి జీవితంలో పోనన్నాడు. నిజం తెలిసింది. రెండో వ్యక్తిత్వం తప్పుకుంది.

నెల్లాళ్ళ బ్రీట్టెంటు తో దీపూ మామూలు మనిషయ్యాడు. చాలా హింసించమేమోనని నాకు బాగా బాధ కలిగింది. అన్నయ్య అనుమతితోనే యీ యిదంతా జరిగింది.

ఆ సీడీ అన్నయ్యకిచ్చేశాను. ఇదీ కథ కాని నిజం.

నా జీవితంలో ఇదో మరచిపోలేని గ్రాండ్ స్లామ్ ...!!!!

[Click here to share your comments on this story](#)